

Cuvinte de nisip

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Ne-au obosit cuvintele, iubire,
Dar au brodat sub pleoapa mea subțire
Atâtea amintiri, că n-am regrete,
Le-adun buchet să le păstrez, poete!

Ne-au obosit cuvinte nerostite
Care-au săpat adânc în noi, iubite,
Vezi ridurile ce-mi tivesc privirea,
Am cunoscut disprețul și mărirea.

Ne-au obosit cuvintele, străine,
Poate cândva te-aș fi chemat la mine
Să te dezmiard c-o lacrimă fierbinte,
Dar tac urlând că nu găsesc cuvinte.

- Cuvintele au transformat în floare
Distanța dintre noi, covârșitoare,
Iar mâine vor rămâne nestemate,
Dorințe-nchise într-un cuprins de carte.

Metafora în roșu-nveșmântată
Va înflori de fiecare dată,
Când obosesc cuvintele să-ți spună
C-am cunoscut o dragoste nebună

Ce m-a făcut să trec înot Cibinul,
Să-mi întâlnesc în burgul tău destinul
Și să-mpletim din stropi de apă vie
O mie una nopți de poezie.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș